

ясно съ заповѣдъ та, кѣмъ Иметли; заедно съ това про-
дехъ единъ ординарецъ въ Зелено Дърво за 10 та дружина.
Омъ се показа 1-та дружина отъ задъ Караджа и се опж-
къмъ Марковия Столъ, тозъ часъ турцитѣ откриха честъ-
тиллерийски огънь отъ Лисата височина; прочее, тѣ не
справиха никакъвъ вредъ, убиха само единъ натоваренъ
възъ; гранатитѣ ту прелитаха ту недолиаха. Освѣтъ по-
лоннитѣ, отъ Лисата височина не се свинеа да гърмѣтъ и
натоваренитѣ коне, въ конници и пѣшаци минаваха единъ
единъ спокойно; азъ, напирѣтъ, не веднажъ съмъ излѣ-
залъ на отворено мѣсто да гледамъ неприятеля прѣзъ далеко-
ледъ и мене не сж ме закачале.

На пладнѣ пакъ казакъ отъ Иметли, носи ми предпи-
сане съ слѣдующето съдържание:

„27 ий Декемврий, 5 часа и 15 минути сутрѣнъта.

Прѣдписвамъ ви да опжтите кѣмъ мене заедно съ Суз-
ацитѣ и 2 роти отъ стрѣлковия баталионъ, който стои на
ашата позиция. Вий трѣбва да се показвате като че има-
е много войска и гърмете усилено. На първообразното:
генералъ — лейтенантъ Скобелевъ.”

Чувствовамъ се въ страшно глупаво положение; да гър-
мѣтъ нѣмамъ съ какво, да се показвамъ че имамъ много вой-
ска съ 6-тѣхъ си роти, които сж разпржснати на 3 вер-
сти разстояние, пакъ неможъ (за което проводихъ съ единъ
конникъ донесение на началството), тѣй щото остава ми само
да търсѣмъ утѣшение въ приказкитѣ на уважаемия ни архи-
мандритъ Амфилохия и да чѣкамъ още нѣкое ново чудо. Ар-
химандритъ Амфилохий, макаръ че е и доста вече прекаралъ,
въ още добръ се държи и на всѣкъдѣ вжрви слѣдъ опълче-
нството; пжкъ незгодноститѣ и лишенията на пѣтническия жи-
вотъ пренася като младо момче. Дупката въ която той жи-
вѣеше се оказа и на по-добро мѣсто и по добръ направена
отъ колкото моята, тѣй щото азъ се преселихъ при него.
Въ 3 часа слѣдъ пладнѣ пакъ казакъ и пакъ мжчно
испѣливо искане:

„27 ий Декемврий, 10 часа сутрѣнъта.

Прѣдписвамъ на ваше високоблагородие да се распорѣ-